Lietas Nr. C28288315
Lietas arhīva Nr. C-0769-16/9

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2016.gada 9.februārī

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa
tiesnesis J.Stūrmanis,
ar tiesas sēžu sekretāri V. Silovu, tulci M. Bekmani,
piedaloties /pers. A/ pilnvarotajai pārstāvei /pers. B/, SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" pilnvarotajam pārstāvim /pers. C/, izskatīja atklātā tiesas sēdē, Rīgā, Daugavgrīvas ielā 58, civillietu /pers. A/ prasībā pret SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" par parāda atzīšanu par spēkā neesošu.

Aprakstošā daļa

2015.gada 14.maijā Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā saņemts /pers. A/ (turpmāk arī prasītājs) pilnvarotās pārstāves /pers. B/ prasības pieteikums pret SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" (turpmāk arī atbildētājs) par parāda atzīšanu par spēkā neesošu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka atbildētājs 2014. gada 15. septembra rēķinā nepamatoti iekļāvis summu 114,93 EUR par ūdensapgādi un kanalizāciju, par to, ka prasītāja ilgāk par trīs mēnešiem nav iesniegusi atbildētājam informāciju par ūdens patēriņa skaitītāju rādījumu.

Prasītāja norāda, ka ūdens patēriņa skaitītāju rādījumus nodeva regulāri.

Prasība pamatota ar Civillikuma 2369., 2377.pantu.

Prasītājs lūdz tiesu atzīt /pers. A/ parādsaistības pret SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" 114,93 EUR apmērā par spēkā neesošām.

Atbildētājs rakstveida paskaidrojumus par celto prasību tiesai paskaidro, ka prasību neatzīst, uzskata to par nepamatotu un noraidāmu, jo prasītājs ilgāk par trīs mēnešiem nav iesniedzis atbildētājam informāciju par ūdens patēriņa skaitītāju rādījumu.

Norēķināšanās par saņemtajiem pakalpojumiem tiek noteikta pamatojoties uz MK noteikumiem Nr.1013 „Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu" (turpmāk tekstā - MK noteikumi Nr. 1013).

Prasītāja pilnvarotā pārstāve tiesas sēdē prasību uzturēja uz prasības pieteikumā norādītās motivācijas, papildus paskaidrojot, ka atbildētājam trīs mēnešus pēc kārtas nav iesniegta informācija par ūdens skaitītāja rādījumiem.

Saņemtajos rēķinos atspoguļotas ūdens patēriņa skaitītāju izmaiņas, tāpēc prasītāja uzskata, ka atbildētājs ir bijis informēts par skaitītāju informāciju.

Atbildētāja pilnvarotais pārstāvis tiesas sēdē prasību neatzina, paskaidroja, ka atbildētājs rīkojies atbilstoši MK noteikumiem Nr.1013 „Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu".

Motīvu daļa

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Tiesa atzīst - atbildētājs ir persona, pret kuru ir vērsta prasība sakarā ar patiesu vai iespējamu prasītāja tiesību vai ar likumu aizsargātu interešu aizskārumu. (Civilprocesa likuma komentāri, TNA, 2011, lpp.212).

Lietā nav strīda, ka prasītājam pieder dzīvokļa īpašums /adrese/, Rīgā.

Pēc tiesa ieskata, prasītāja pilnvarotās pārstāves tiesas sēdē sniegtais paskaidrojums, ka atbildētājam nav sniegta informācija par ūdens skaitītāja rādījumu trīs mēnešus pēc kārtas, pierāda atbildētāja apgalvojumus par to, ka prasītājs nav tam sniedzis informāciju par ūdens skaitītāja rādījumu trīs mēnešus pēc kārtas.

Prasītājam nav pierādījumu par to, ka tas ir iesniedzis atbildētājam informāciju par ūdens skaitītāja rādījumiem, kā tiek apgalvots prasības pieteikumā.

Lietā ir strīds, vai atbildētājs tiesīgi piemērojis MK noteikumu Nr.1013 normas, vai rīkojies labā ticībā pieprasot prasītājam apmaksāt daudzdzīvokļu nama ūdens patēriņa starpību.

Tiesa atzīst, ka strīda izšķiršanai ir piemērojamas MK noteikumu Nr.1013 „Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu" normas, jo tā ir speciālā tiesību norma, kura regulē kārtību, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu.

Ar 2013.gada 17.septembra grozījumiem, kas stājās spēkā ar 2013.gada 1.oktobri, likumdevējs noteicis, konkrētus kritērijus, kad un kādā veidā dzīvojamo telpu īpašniekiem ir pienākums norēķināties par ūdens patēriņa starpību.

MK noteikumu Nr.1013 „Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu" 19. punkts nosaka, ja veidojas starpība starp mājas kopējā ūdens skaitītāja rādījumu un dzīvokļu īpašumos ar skaitītājiem noteikto ūdens patēriņu, ieskaitot arī avārijās un remontā nopludināto ūdens daudzumu (turpmāk – ūdens patēriņa starpība), tiek veikts ūdens patēriņa pārrēķins. Dzīvokļa īpašnieks ūdens patēriņa starpību sedz atbilstoši atsevišķo īpašumu skaitam, savukārt šo pašu noteikumu 19.[1] punkts nosaka, šo noteikumu 19.punktā minēto ūdens patēriņa starpības sadales kārtību nepiemēro, bet ūdens patēriņa starpību sadala atbilstoši atsevišķo īpašumu skaitam starp šādiem dzīvokļu īpašniekiem (ja tādi ir dzīvojamā mājā):

19.[1] 1. kuri nav iesnieguši informāciju par ūdens skaitītāja rādījumu vismaz trīs mēnešus pēc kārtas;

19.[1] 2. kuru atsevišķajos īpašumos ūdens patēriņa skaitītāji nav uzstādīti;

19.[1] 3. kuri atkārtoti nav ļāvuši pārvaldniekam veikt savā dzīvokļa īpašumā esošo ūdens patēriņa skaitītāju pārbaudi, ja pārvaldnieks par šādas pārbaudes veikšanu rakstiski paziņojis vismaz nedēļu iepriekš, nosūtot paziņojumu uz dzīvokļa īpašumu, kurā plānota skaitītāju pārbaude;

19.[1] 4. kuru dzīvokļa īpašumā esošo ūdens patēriņa skaitītāju pārbaudē konstatēts, ka ūdens patēriņa skaitītāji ir bojāti, tie nav noplombēti, to plombējums ir bojāts vai tie nav verificēti triju mēnešu laikā pēc verificēšanas termiņa beigām.

MK noteikumu Nr.1013 „Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu" 29. punkts nosaka, ja dzīvokļa īpašnieks nav iesniedzis informāciju par ūdens skaitītāja rādījumu vai šo noteikumu 28.punktā minētajā kārtībā nav informējis par prombūtni, pārvaldnieks aprēķina ūdens patēriņu atsevišķajam īpašumam, ņemot vērā konkrētā atsevišķā īpašuma vidējo ūdens patēriņu par pēdējiem trim mēnešiem, bet ne ilgāk kā trīs mēnešus pēc kārtas.

Tiesa atzīst, ka atbildētājs tiesiski trīs mēnešus aprēķinājis ūdens patēriņu prasītāja atsevišķajam īpašumam, ņemot vērā konkrētā atsevišķā īpašuma vidējo ūdens patēriņu par pēdējiem trim mēnešiem, kas izskaidro rēķinos atainoto informāciju par ūdens skaitītāju rādījumu izmaiņām.

Tiesa uzskata, ka lietā pēc prasītāja pilnvarotās pārstāves paskaidrojumiem tiesas sēdē, nav strīda un tiesa atzīst, ka prasītājs nav iesniedzis informāciju par ūdens skaitītāja rādījumu vismaz trīs mēnešus pēc kārtas, kā arī atbilstoši šo noteikumu 28. punktam nav informējis atbildētāju, ka prombūtnes dēļ dzīvokli neizmanto neviena persona un dzīvokļa īpašnieks nevar iesniegt informāciju par ūdens skaitītāja rādījumu.

Tiesa atzīst, ka atbildētājs tiesīgi sadalījis ūdens patēriņa starpību, lūdzot samaksāt par ūdens patēriņa starpību prasītājam, kā dzīvokļa īpašniekam, kurš nav iesniedzis informāciju par ūdens skaitītāja rādījumu vismaz trīs mēnešus pēc kārtas, tāpēc prasītāja prasība ir noraidāma kā nepamatota.

Tiesa uzskata, ka noraidot prasītāju prasību lietā tiek atrasts patiess un taisnīgs lietas risinājums.

Taisnīguma princips ietverts Latvijas Republikas Satversmes 1.pantā. Satversmes tiesa 2003.gada 4.februāra spriedumā lietā Nr. 2002-06-01 norādījusi, ka tiesas spriešanas uzdevums ir atrast patiesu un taisnīgu lietas risinājumu. Šādu viedokli izsaka arī tiesību speciālisti juridiskajā literatūrā. Profesors V.Sinaiskis raksta, ka „tiesas lēmums jeb spriedums nozīmē realizācijas tiesības – piepildījušos taisnību" (V.Sinaiskis. Personība un personiskās tiesības jaunajā Civillikumā. Rīga: TM Vēstnesis, Nr. 2, TM izdevums, 1938, 251.lpp.).

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 8, 92.-97., 189.-193. pantu, tiesa

nosprieda:

noraidīt /pers. A/ prasību pret SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" par parāda 114,93EUR (viens simts četrpadsmit *euro*, 93 centi) atzīšanu par spēkā neesošu.

Spriedumu 20 (divdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2016. gada 9. februārī.

Tiesnesis J.Stūrmanis